

heden en andere zakelijke rechten in de gemeente Melick en Herkenbosch, in het natuurgebied „Meijaweg”, te onteigenen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. Wij verklaren, dat het algemeen nut onteigening in het belang der natuurbescherming vordert ten name van het Rijk van percelen, erfdienstbaarheden en andere zakelijke rechten in de gemeente Melick en Herkenbosch, in het natuurgebied „Meijaweg”.

Artikel 2. Deze wet vervalt, voor zoveel de vordering tot onteigening van hetgeen niet in der minne is verkregen niet is ingesteld binnen drie jaar na dagtekening van de *Staatscourant*, waarin Ons besluit, bedoeld in artikel 147 der Onteigeningswet, is openbaar gemaakt. Die termijn kunnen Wij bij een in de *Staatscourant* te plaatsen besluit met ten hoogste zes maanden verlengen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 25 april 1963.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen,

Y. SCHOLTEN.

Uitgegeven de zestiende mei 1963.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 62/63, 7070; Hand. II 62/63, bladz. 2472;

Bijl. Hand. I 62/63, 7070; Hand. I 62/63, bladz. 2229.

169 WET van 17 april 1963, houdende wijziging van de Zeebrievenwet 1926.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de Zeebrievenwet 1926 (*Stb.* 178), opnieuw te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Zeebrievenwet 1926 (*Stb.* 178)¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A

Het cijfer 1 in het eerste lid van artikel 4 vervalt. Het tweede lid van artikel 4 vervalt.

B

In de aanhef van artikel 5, in artikel 6, eerste en derde lid en in artikel 16 wordt in plaats van „artikel 4, eerste lid” gelezen: „artikel 4”.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 augustus 1962 (*Stb.* 324).

C

In artikel 6, derde lid, vierde regel wordt gelezen: „ten hoogste honderd gulden” in plaats van „ten hoogste vijftig gulden”.

D

In artikel 8 wordt het eerste lid gelezen als volgt:

1. Zeebrieven vervallen:

- a. door het verloop van vier jaren na de dag van afgifte;
- b. wanneer het schip de hoedanigheid van Nederlands schip verliest;
- c. wanneer de naam of de inhoud van het schip is veranderd of dit is verbouwd;
- d. wanneer het schip wordt gesloopt, vergaat of door zee-rovers of vijanden wordt genomen;
- e. wanneer zich een der bij artikel 667 van het Wetboek van Koophandel bedoelde gevallen voordoet.

E

In het tweede lid van artikel 8 wordt de laatste volzin gelezen:

Hetzelfde geldt, wanneer de inhoud van het schip in het buitenland is veranderd of het schip daar is verbouwd, mits deze verandering of verbouwing op de zeebrief is aangetekend door de naastbijzijnde Nederlandse diplomatieke of consulaire ambtenaar of de daartoe in Suriname of de Nederlandse Antillen bevoegde ambtenaren.

F

Aan artikel 8 wordt toegevoegd een vierde lid, luidende als volgt:

4. Een zeebrief kan door Onze met de uitvoering van deze wet belaste Minister worden ingetrokken:

- a. indien het schip wordt gebruikt tot kaapvaart, zeeroof of slavenhandel;
- b. indien het schip opzettelijk zodanig wordt gebruikt, dat het gevaar ontstaat, dat de staat in een oorlog wordt betrokken;
- c. indien met het schip enig van regeringswege gegeven en bekend gemaakt bijzonder voorschrift tot handhaving van het niet deelnemen aan een oorlog opzettelijk wordt overtreden.

G

Artikel 9, eerste lid, wordt gelezen:

1. De vervallen of ingetrokken zeebrief wordt door de eigenaar van het schip, of, indien hij onder de kapitein berust, door deze met de eerste gelegenheid ingezonden aan de autoriteit, die de zeebrief heeft afgegeven, behoudens de gevallen voorzien bij de artikelen 11, derde lid, 14, laatste lid, en 15, laatste lid.

H

Artikel 9, tweede lid, wordt gelezen:

2. Wanneer het schip buitenslands wordt gesloopt, vergaat, wordt genomen of de hoedanigheid van Nederlands schip verliest, terwijl het schip buitenslands is, geschiedt de inzending van de vervallen zeebrief door tussenkomst van de naastbijzijnde Nederlandse diplomatieke of consulaire ambtenaar of de daartoe in Suriname of de Nederlandse Antillen bevoegde ambtenaren.

I

Artikel 9, vierde lid, wordt gelezen:

4. Voor de ingezonden zeebrief wordt de eigenaar of kapitein desgevraagd een bewijs van ontvangst uitgereikt.

J

Artikel 10, eerste lid, wordt gelezen:

1. In de gevallen, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a en c, wordt op aanvraag van de rechthebbende een nieuwe zeebrief uitgereikt.

K

Artikel 10, tweede lid, wordt gelezen:

2. Deze aanvraag, met de vervallen zeebrief in te zenden, gaat vergezeld van de in artikel 6 bedoelde stukken. Indien het schip echter buitenslands verblijft, wordt de vervallen zeebrief opgezonden onmiddellijk na ontvangst van de nieuwe zeebrief aan boord.

L

Artikel 11, derde lid, wordt gelezen:

3. Bij de aankomst in Nederland wordt de voorlopige zeebrief bij de inkleding door de daarmede belaste ambtenaren ingehouden.

M

Artikel 12, eerste lid, wordt gelezen:

1. De met de uitvoering van deze wet belaste Minister kan, zo nodig, een buitengewone zeebrief verlenen voor een zich hier te lande bevindend schip, dat voor buitenlandse rekening is gebouwd, gekocht of uitgerust, opdat dit schip onder Nederlandse vlag rechtstreeks binnen een bepaalde termijn naar het land zijner bestemming kan worden gevoerd.

N

Artikel 12, derde lid, wordt gelezen:

3. Wanneer van een op de voet van dit artikel verleende buitengewone zeebrief misbruik wordt gemaakt, of gegrond vermoeden bestaat, dat zodanig misbruik zal worden gemaakt, wordt die zeebrief terstond ingetrokken.

O

Artikel 13, eerste lid, wordt gelezen:

1. Voor schepen, waarbij overwegend Nederlandse belangen zijn betrokken en welke alleen voor rivier- of kustvaart buiten Nederland worden gebruikt, kunnen de door Ons aangewezen Nederlandse diplomatieke en consulaire ambtenaren of andere Nederlandse autoriteiten tijdelijk vergunning verlenen tot het voeren van de Nederlandse vlag voor een in de vergunning aangegeven gebied.

P

Artikel 14, tweede lid, wordt gelezen:

2. Ongeldige zeebrieven, waaronder begrepen vervallen en ingetrokken zeebrieven, worden door de ambtenaren bij de in- of uitklaring ingehouden.

Q

Artikel 15 wordt gelezen:

1. De kapitein van een zeeschip, voor hetwelk een zeebrief of een vergunning, als bedoeld in artikel 13 is verleend, is verplicht, wanneer het schip een buitenlandse haven aanloopt alwaar een Nederlandse diplomatieke of consulaire ambtenaar is gevestigd, op diens verzoek de zeebrief of de vergunning te tonen, waarna de diplomatieke of consulaire ambtenaar de zeebrief of de vergunning aftekent.

2. Ongeldige zeebrieven of vergunningen, waaronder begrepen vervallen of ingetrokken zeebrieven en vergunningen, worden door de diplomatieke of consulaire ambtenaar ingehouden, tenzij een nieuwe zeebrief of vergunning is aangevraagd.

R

Artikel 18, eerste lid, wordt gelezen:

1. Niet nakoming van het bepaalde bij deze wet betreffende het inzenden van vervallen en ingetrokken zeebrieven wordt gestraft met geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

S

In artikel 18, tweede lid, vervallen de woorden: „of tweede”.

T

Artikel 19 wordt gelezen:

Door de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen en de diplomatieke en consulaire ambtenaren wordt proces-verbaal opgemaakt wegens alle overtredingen dezer wet, die te hunner kennis komen. De aldus opgemaakte processen-verbaal gelden als wettig bewijsmiddel der daarin geconstateerde overtredingen, mits zij voldoen aan de voorschriften van artikel 153 van het Wetboek van Strafvordering, met dien verstande, dat, ingeval zij zijn opgemaakt door een diplomatieke of consulaire ambtenaar, zij bevestigd kunnen worden door zijn daarin opgenomen schriftelijke eed (belofte).

U

Artikel 23, eerste lid, wordt gelezen:

1. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel „Zeebrievenwet”.

Artikel II

De tekst der Zeebrievenwet, overgebracht in de wettelijke spelling, wordt door Onze Minister van Justitie in het *Staatsblad* geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 17 april 1963.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

H. A. KORTHALS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Uitgegeven de zestiende mei 1963.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 61/62, 6771;

Bijl. Hand. II 62/63, 6771; Hand. II 62/63, bladz. 2325;

Bijl. Hand. I 62/63, 6771; Hand. I 62/63, bladz. 2225.